

pensionsberettigede Embedsmænds Tal, og for tilbørligt at vurdere Omfanget af disse Indskrænkninger maa det erindres, at den her opgjorte Calculé, som grundet paa de i Tiden fra 1851 til 1864 stedfundne Pensioneringer, er paavirket af Embedsforholdenes Ordning langt tilbage i Tiden; den gennemsnitlige Tjenestetid for alle i hine 13 Aar pensionerede Embedsmænd er 31 Aar, og hvis Alle netop havde denne Gennemsnitstjeneste, vilde altsaa Tidspunktet for deres første kongelige Ansættelse falde imellem 1820 og 1833; men selvfølgelig gaaer den for Mange længere tilbage, for Nogle lige indtil Aarhundredets Begyndelse eller længere. Indskrænkningen i de pensionsberettigede Embedsmænds Antal maa i en dobbelt Henseende bevirke, at den af de væsentlig forskellige ældre Forhold paavirkede Calculé angiver et for høit Pensionsbeløb; thi ikke blot medfører Indskrænkningen i Embedsmændenes Antal, at der fremtidig bliver ogsaa færre Pensionister, men den bevirker ogsaa, at Enhver faaer kongelig Ansættelse senere end før og altsaa en kortere Tjenestetid at lægge til Grund for Pensionsberegningen. Exempelviis skal det saaledes fremhæves, at samtlige i det nævnte Tidrum pensionerede Embedsmænd under Centraladministrationen (alle Ministerierne) have gennemsnitlig faaet kongelig Udnævnelse i en Alder af 28 $\frac{3}{4}$ Aar og derefter gennemsnitlig tilbagelagt en Tjenestetid af 27 Aar inden deres Afstedigelse; men disse Tal ere meget stærkt paavirkede af den tidligere Ordning, hvorunder saagodt som det hele Personale var kongelig ansat, og de betydelige Indskrænkninger, som deels allerede ere udførte, deels yderligere bragte i Forslag af Regjeringen, og hvorefter kongelig Udnævnelse først faaes ved Avancement til Fuldmægtig, vil deels bevirke, at Mange, der tidligere kunde naae at tilbagelægge en temmelig lang Tjenestetid som pensionsberettiget Embedsmand, fremtidig slet ikke ville opnaae Pensionsret, og at de Andre ville opnaae den i en langt senere Alder, og altsaa deres gennemsnitlige Tjenestetid som pensionsberettigede Embedsmænd blive meget betydelig kortere end 27 Aar. Et andet Exempel skal tages fra Militairetaterne, der have saameget større Krav paa

at tages Betragtning, som de dem vedkommende Pensioner spille en forholdsviis stor Rolle paa Pensionslisten, idet de beregnede paa Capitalfod tilfammen (de ved Tjenesten Tilskadedekomne dog ikke medregnede) udgjøre 2 363 000 Rd., altsaa næsten 44 pCt. af det hele ovenanførte Beløb for Pensioner til Embedsmænd beregnede efter Tjenestetid. Tidligere opnaaedes Pensionsretten strax ved Udnævnelsen til Secondlieutenant, og Gennemsnitsalderen for Pensionsrettens Begyndelse er for de heromhandlede Pensionister (blandt hvilke ogsaa de civilmilitaire Embedsmænd ere medregnede) kun 20 $\frac{3}{4}$ Aar, medens efter den nuværende Ordning af Hæren og Søværnet kongelig Udnævnelse først opnaaes ved Avancement til Premierlieutenant, altsaa i en betydelig senere Alder end den anførte, hvortil kommer, at iblandt Secondlieutenanterne det aldeles overveiende Fleertal ingeninde vil opnaae Pensionsret. Paa den anden Side har den nugældende Ordning af Forsvarsvæsenet indført en Foranstaltning, nemlig Linieofficernes Afstedigelse ved bestemte Aldersgrændser, som ikke har været gjældende med Hensyn til de ved denne Calculé benyttede Pensioneringer, og om hvis Virkning, som i høi Grad vil være afhængig af de til et givet Tidspunkt tilstedeværende relative Aldersforhold i Officærcorpsets forskellige Klasser, det ikke er muligt forud at danne sig nogen bestemt Mening. Tages det imidlertid i Betragtning, at der i de heromhandlede 13 Aar er forefaldet 219 Forsvarsvæsenet vedkommende Pensioneringer paa Grund af Alder, Svagelighed og lignende Aarsager, med en gennemsnitlig Pensionsstørrelse af lidt over 1 000 Rd., og en gennemsnitlig Tjenestetid af 32 Aar og Levealder af 52 $\frac{2}{3}$ Aar, samt at 61 pCt. heraf have faaet $\frac{2}{3}$ Gage i Pension med en gennemsnitlig Tjenestetid af 40 Aar, Levealder af 58 $\frac{2}{3}$ Aar og Pensionsbeløb af 1 370 Rd., vil det sees, baade at der ogsaa uden Bestemmelser om Aldersgrændser har været en stærk Trang til Afstedigelser i Militairetaterne, og at disse for en ikke ringe Deel ere faldne i de høiere Charger, saa at der tør være Grund til at antage, at Indførelsen af de nævnte Aldersgrændser, der netop ville fordele Afstedigelserne